

Internationell konvention om avskaffande av alla former av rasdiskriminering¹

Konventionsstaterna,

som beaktar att Förenta nationernas stadga grundas på principerna om alla människors värdighet och jämlikhet och att alla medlemsstaterna har åtagit sig att vidta gemensamma och enskilda åtgärder i samarbete med Förenta nationerna för att uppnå ett av Förenta nationernas syften, nämligen att främja och uppmuntra att allas mänskliga rättigheter och grundläggande friheter allmänt respekteras och iakttas utan åtskillnad på grund av ras, kön, språk eller religion,

som beaktar att det i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna förklaras att alla människor är födda fria och lika i värde och rättigheter och att var och en är berättigad till alla de rättigheter och friheter som uttalas där utan åtskillnad av något slag, särskilt inte på grund av ras, hudfärg eller nationellt ursprung,

som anser att alla människor är lika inför lagen och berättigade till samma rättsliga skydd mot varje diskriminering och mot varje framkallande av diskriminering,

som beaktar att Förenta nationerna har fördömt kolonialism och allt utövande av därmed sammanhängande segregation och diskriminering, i vilken form och var de än förekommer, samt att förklaringen om beviljande av självständighet åt koloniala länder och folk av den 14 december 1960 (generalförsamlingens resolution 1514(XV)) har bekräftat och högtidligt förklarat nödvändigheten av att snabbt och förbehållslöst avskaffa kolonialismen,

som beaktar att Förenta nationernas deklaration om avskaffande av alla former av rasdiskriminering av den 20 november 1963 (generalförsamlingens resolution 1904

¹ New York 7 mars 1966, undertecknad av Sverige 5 maj 1966. Beslut om ratifikation 26 november 1971, deponering av Sveriges ratifikationsinstrument 6 december 1971. Konventionen trädde i kraft 4 januari 1969, i kraft för Sverige 5 januari 1972. (SÖ 1971:40, proposition 1970:87.) (Översättningen av den i K. prop. nr 87 till riksdagen 1970 intagna texten har bearbetats av Bo Löfgren, Charlotta Schlyter, Sophia Metelius och Gunilla Sandberg, UD och Ju, i maj 2005.)

(XVIII)) högtidligt bekräftar nödvändigheten av att snabbt avskaffa rasdiskriminering i hela världen i alla dess former och yttringar och att säkerställa förståelse och respekt för människovärdet,

som är övertygade om att varje lära om överlägsenhet på grund av olikheter mellan raser är vetenskapligt falsk, moraliskt fördömlig, socialt orättvis och farlig samt att rasdiskriminering aldrig kan rättfärdigas någonstans, vare sig i teori eller i praktik,

som åter bekräftar att diskriminering mellan människor på grund av ras, hudfärg eller etniskt ursprung är ett hinder för vänskapliga och fredliga förbindelser mellan nationer och kan störa fred och säkerhet mellan folken liksom samförstånd mellan människor som lever sida vid sida även inom en och samma stat,

som är övertygade om att förekomsten av barriärer mellan raser strider mot varje mänskligt samhälles ideal,

som är oroade över de yttringar av rasdiskriminering som bevisligen fortfarande förekommer i vissa delar av världen och över den politik, grundad på rasöverlägsenhet eller på hat, såsom apartheid-, segregations- eller separationspolitik, som förs av vissa regeringar,

som är fast beslutna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att snabbt avskaffa rasdiskriminering i alla dess former och yttringar och att förhindra och bekämpa rasläror och alla yttringar av sådana läror för att främja förståelse mellan raser och för att bygga ett internationellt samhälle fritt från alla former av segregation eller diskriminering på grund av ras,

som beaktar konventionen angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning, antagen av Internationella arbetsorganisationen år 1958, och konventionen mot diskriminering inom undervisningen, antagen av Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur år 1960,

som önskar förverkliga de principer som uttrycks i Förenta nationernas förklaring om avskaffande av alla former av rasdiskriminering och trygga att praktiska åtgärder för att förverkliga detta mål vidtas så snart som möjligt,

har kommit överens om följande.

Del I

Artikel 1

1. I denna konvention avses med uttrycket *rasdiskriminering* varje skillnad, undantag, inskränkning eller företräde på grund av ras, hudfärg, härkomst eller nationellt eller etniskt ursprung som har till syfte eller verkan att omintetgöra eller inskränka erkännande, åtnjutande eller utövande på lika villkor av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på politiska, ekonomiska, sociala, kulturella eller andra områden av det offentliga livet.

2. Denna konvention är inte tillämplig på åtskillnader, undantag, inskränkningar eller företräden som en konventionsstat gör mellan medborgare och icke-medborgare.

3. Ingen bestämmelse i denna konvention får tolkas så att den på något sätt inverkar på konventionsstaternas lagar och bestämmelser om nationalitet, medborgarskap eller naturalisering, så länge dessa regler inte diskriminerar någon särskild nationalitet.

4. Särskilda åtgärder som enbart syftar till att trygga en godtagbar utveckling för sådana rasgrupper, etniska grupper eller enskilda personer som har behov av skydd för att på lika villkor kunna åtnjuta och utöva sina mänskliga rättigheter och grundläggande friheter skall inte betraktas som rasdiskriminering, så länge dessa åtgärder inte leder till att olika rättigheter bibehålls för olika rasgrupper eller att de består när deras syften har uppnåtts.

Artikel 2

1. Konventionsstaterna fördömer rasdiskriminering och åtar sig att med alla lämpliga medel och utan dröjsmål föra en politik som syftar till att avskaffa rasdiskriminering i alla dess former och till att främja förståelsen mellan alla raser.

- a) Varje konventionsstat åtar sig därför att inte inlåta sig på handlingar eller bruk som innebär rasdiskriminering mot enskilda personer, grupper av personer eller institutioner och att se till att alla nationella och lokala offentliga myndigheter och institutioner handlar i enlighet med detta åtagande.
- b) Varje konventionsstat åtar sig därför att inte främja, försvara eller stödja rasdiskriminering från enskilda personers eller organisationers sida.
- c) Varje konventionsstat skall därför vidta effektiva åtgärder för att granska regeringsmaktens samt övrig nationell eller lokal förvaltning och för att ändra, upphäva och avskaffa varje lag och bestämmelse som kan ge upphov till rasdiskriminering eller som har till verkan att förekommande rasdiskriminering vidmakthålls.
- d) Varje konventionsstat skall därför förbjuda och med alla lämpliga medel, däribland genom sådan lagstiftning som påkallas av omständigheterna, göra slut på rasdiskriminering som utövas av enskilda personer, grupper och organisationer.
- e) Varje konventionsstat åtar sig därför att, där så är lämpligt, uppmuntra organisationer och rörelser som representerar flera raser och syftar till integrering, att främja användandet av andra medel att avskaffa barriärer mellan raser och att motarbeta allt som kan förstärka splittring mellan raser.

2. Konventionsstaterna skall, när omständigheterna föranleder det, vidta särskilda och konkreta åtgärder på det sociala, ekonomiska och kulturella området och på andra områden för att säkerställa en tillfredsställande utveckling och ett tillfredsställande skydd för vissa rasgrupper och enskilda personer som tillhör dessa grupper för att garantera dem fullt och lika åtnjutande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Dessa åtgärder får inte under några omständigheter leda till att icke likvärdiga eller skilda rättigheter består för olika rasgrupper när syftet med åtgärderna har uppnåtts.

Artikel 3

Konventionsstaterna fördömer särskilt rassegregation och apartheid och åtar sig att förhindra, förbjuda och utrota alla företeelser av detta slag inom områden under sin jurisdiktion.

Artikel 4

Konventionsstaterna fördömer all propaganda och alla organisationer som grundar sig på föreställningar eller teorier att någon ras eller persongrupp av viss hudfärg eller visst etniskt ursprung skulle vara överlägsen någon annan grupp eller som söker rättfärdiga eller främja rashat och diskriminering i någon form och åtar sig att vidta omedelbara och konkreta åtgärder som syftar till att utrota all uppmaning eller utövande av sådan diskriminering. I detta syfte skall konventionsstaterna, med vederbörligt beaktande av de principer som omfattas av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och av de rättigheter som uttryckligen anges i artikel 5 i denna konvention, bland annat

- a) förklara som brottslig gärning som är straffbar enligt lag allt spridande av idéer grundade på rasöverlägsenhet eller rashat, uppmaning till rasdiskriminering, liksom alla våldshandlingar eller uppmaning till sådana handlingar mot en viss ras eller en grupp av personer av annan hudfärg eller annat etniskt ursprung och även lämnande av stöd i någon form till rasistiska aktiviteter, inklusive finansiering av sådana aktiviteter,
- b) olagligförklara och förbjuda organisationer samt organiserad propaganda och all annan propaganda som främjar och uppmanar till rasdiskriminering, samt förklara deltagande i sådana organisationer eller i sådan verksamhet som brottslig gärning som är straffbar enligt lag, samt
- c) inte tillåta offentliga myndigheter eller offentliga institutioner, vare sig nationella eller lokala, att främja eller uppmana till rasdiskriminering.

Artikel 5

I enlighet med de grundläggande åtagandena i artikel 2 förbinder sig konventionsstaterna att förbjuda och avskaffa rasdiskriminering i alla dess former och att tillförsäkra rätten för var och en, utan åtskillnad på grund av ras, hudfärg, nationalitet eller etniskt ursprung, till likhet inför lagen, särskilt när det gäller åtnjutande av följande rättigheter:

- a) rätten till lika behandling inför domstolar och andra rättsvårdande organ,
- b) rätten till personlig säkerhet och till skydd från staten mot våld eller kroppsskada orsakad av någon myndighetsperson eller av någon enskild person, grupp eller institution,

- c) politiska rättigheter, i synnerhet rätten att delta i val, att rösta och att vara valbar, grundat på allmän och lika rösträtt, att ta del i landets styre och allmänna angelägenheter på alla plan och att på lika villkor ha tillträde till offentlig tjänst,
- d) andra medborgerliga rättigheter, särskilt
- i) rätten att fritt röra sig och bosätta sig inom statens gränser,
 - ii) rätten att lämna vilket land som helst, även sitt eget, och att återvända till sitt eget land,
 - iii) rätten till en nationalitet,
 - iv) rätten till äktenskap och val av maka/make,
 - v) rätten att äga egendom, både enskilt och tillsammans med andra,
 - vi) rätten att ärva,
 - vii) rätten till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet,
 - viii) rätten till åsiktsfrihet och yttrandefrihet,
 - ix) rätten till församlingsfrihet och föreningsfrihet i fredligt syfte,
- e) ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, särskilt
- i) rätten till arbete, till fritt val av sysselsättning, till rättvisa och tillfredsställande arbetsförhållanden, till skydd mot arbetslöshet, till lika lön för lika arbete och till en rättvis och tillfredsställande ersättning,
 - ii) rätten att bilda och ansluta sig till fackföreningar,
 - iii) rätten till bostad,
 - iv) rätten till allmän hälsovård, sjukvård, social trygghet och sociala förmåner,
 - v) rätten till utbildning och yrkesutbildning,

vi) rätten att delta på lika villkor i kulturell verksamhet, samt

f) rätten till tillträde till alla platser och serviceinrättningar som är avsedda för allmänheten såsom samfärdsmedel, hotell, restauranger, kaféer, teatrar och parker.

Artikel 6

Konventionsstaterna skall tillförsäkra varje person inom sin jurisdiktion verksamt skydd och verksamma rättsmedel, genom behöriga nationella domstolar och andra statliga institutioner, mot varje rasdiskriminerande handling som kränker hans eller hennes mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i strid med denna konvention, liksom rätten att hos sådana domstolar begära rättvis och tillfredsställande ersättning eller upprättelse för skada som lidits till följd av sådan diskriminering.

Artikel 7

Konventionsstaterna åtar sig att vidta omedelbara och effektiva åtgärder, särskilt på områdena undervisning, utbildning, kultur och information, i syfte att bekämpa fördomar som leder till rasdiskriminering och att främja förståelse, tolerans och vänskap mellan nationer och mellan rasgrupper eller etniska grupper och att sprida kunskap om ändamålen och grundsatserna i Förenta nationernas stadga, den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, Förenta nationernas förklaring om avskaffande av alla former av rasdiskriminering samt denna konvention.

Del II

Artikel 8

1. En kommitté för avskaffande av rasdiskriminering (nedan kallad *kommittén*) skall upprättas och bestå av 18 moraliskt högtstående och erkänt opartiska, sakkunniga personer. De skall fullgöra sina uppdrag i sin personliga egenskap. De skall väljas av

konventionsstaterna bland deras medborgare med iakttagande av en rättvis geografisk fördelning och av att olika civilisationer och de viktigaste rättssystemen blir företrädade.

2. Kommitténs ledamöter skall väljas genom hemlig omröstning från en förteckning över personer som nominerats av konventionsstaterna. Varje konventionsstat får nominera en av sina medborgare.

3. Det första valet skall genomföras sex månader efter dagen för konventionens ikraftträdande. Senast tre månader före varje valdag skall Förenta nationernas generalsekreterare skriftligen anmoda konventionsstaterna att inom två månader lämna sina förslag. Generalsekreteraren skall upprätta och till konventionsstaterna överlämna en förteckning i alfabetisk ordning över alla kandidaterna med uppgift om vilken stat som har nominerat dem.

4. Val av kommitténs ledamöter skall förrättas vid ett av generalsekreteraren sammankallat möte med konventionsstaterna i Förenta nationernas högkvarter. Vid detta sammanträde, vid vilket två tredjedelar av konventionsstaterna måste vara företrädade för att beslut skall kunna fattas, skall de kandidater inväljas i kommittén som uppnår det största antalet röster och absolut majoritet av närvarande och röstande konventionsstater.

5. a) Kommitténs ledamöter väljs för en tid av fyra år. För nio av de ledamöter som väljs vid det första valet skall mandatet dock vara endast två år. Omedelbart efter det första valet skall dessa nio ledamöter utses genom lottdragning av kommitténs ordförande.

b) Om en tillfällig vakans skulle uppstå, skall den konventionsstat vars sakkunnige har upphört att vara ledamot av kommittén utse en annan sakkunnig bland sina medborgare med förbehåll för kommitténs godkännande.

6. Konventionsstaterna skall svara för kommittéledamöternas utgifter när de utför kommittéuppdrag.

Artikel 9

1. Konventionsstaterna åtar sig att till generalsekreteraren för kommitténs granskning avge en rapport om de lagstiftningsåtgärder, judiciella åtgärder, förvaltningsåtgärder och andra åtgärder som de har vidtagit för att uppfylla konventionens bestämmelser

- a) inom ett år efter konventionens ikraftträdande för vederbörande stat och
- b) därefter vartannat år och när som helst efter anmodan av kommittén. Kommittén får begära ytterligare upplysningar av konventionsstaterna.

2. Kommittén skall genom generalsekreteraren årligen rapportera till Förenta nationernas generalförsamling om sin verksamhet och får lämna förslag och avge allmänna rekommendationer grundade på sin granskning av konventionsstaternas rapporter och upplysningar. Dessa förslag och allmänna rekommendationer skall framföras till generalförsamlingen tillsammans med eventuella kommentarer från konventionsstaterna.

Artikel 10

1. Kommittén skall anta sin egen arbetsordning.
2. Kommittén skall välja sitt presidium för en tid av två år.
3. Förenta nationernas generalsekreterare skall tillförsäkra kommittén sekretariat.
4. Kommitténs sammanträden skall som regel hållas i Förenta nationernas högkvarter.

Artikel 11

1. Om en konventionsstat finner att en annan konventionsstat inte följer konventionens bestämmelser, får den anmäla detta till kommittén. Kommittén skall då underrätta den berörda staten. Denna stat skall inom tre månader skriftligen lämna kommittén en förklaring eller ett uttalande med upplysningar i ärendet samt uppgift om vilka åtgärder den har vidtagit.
2. Om ärendet inte har reglerats på ett för båda parter tillfredsställande sätt, genom bilaterala förhandlingar eller genom ett annat förfarande som står parterna till buds, inom sex månader efter det att den mottagande staten tog emot det ursprungliga meddelandet, får staterna åter hänskjuta ärendet till kommittén genom meddelande till kommittén och den andra staten.

3. Först sedan den har förvissat sig om att alla inhemska rättsmedel i fallet har försökts och uttömts enligt folkrättens allmänt vedertagna grundsatser, får kommittén ta upp till behandling ärenden som har hänskjutits till den enligt punkt 2 ovan. Denna bestämmelse gäller dock inte om rättsmedlens utnyttjande är oskäligt tidskrävande.

4. Kommittén får i alla ärenden som hänskjutits till den ålägga de berörda konventionsstaterna att tillhandahålla ytterligare relevanta upplysningar.

5. När kommittén behandlar ett ärende som avses i denna artikel, skall de berörda staterna ha rätt att sända ett ombud för att utan rösträtt delta i kommitténs arbete vid ärendets behandling.

Artikel 12

1. a) När kommittén har tagit emot och sammanställt alla de upplysningar den anser nödvändiga skall ordföranden utse en tillfällig förlikningskommission, *kommissionen*, bestående av fem personer, som kan, men inte behöver, vara kommittéledamöter. Ledamöterna i kommissionen skall utses med de tvistande parternas samtycke, och kommissionens tjänster skall ställas till de berörda staternas förfogande i syfte att åstadkomma en reglering av frågan i godo, grundad på respekt för konventionen.

b) Om de tvistande staterna inom tre månader inte har kunnat enas om alla ledamöterna i kommissionen, skall de ledamöter om vilka enighet inte har uppnåtts mellan de tvistande staterna väljas av kommittén bland dess ledamöter vid hemlig omröstning med två tredjedels majoritet.

2. Kommissionens ledamöter skall fullgöra sina uppdrag i sin personliga egenskap. De får inte vara medborgare i en tvistande stat eller i en stat som inte är ansluten till konventionen.

3. Kommissionen skall utse sin ordförande och anta sin arbetsordning.

4. Kommissionens sammanträden skall som regel hållas i Förenta nationernas högkvarter eller på annan lämplig plats som kommissionen bestämmer.

5. Om en tvist mellan konventionsstater föranleder att en kommission utses, skall det sekretariat som tillförsäkras enligt artikel 10.3 biträda även denna.

6. De tvistande parterna skall fördela kostnaderna lika för kommissionens ledamöter enligt en beräkning av Förenta nationernas generalsekreterare.

7. Generalsekreteraren skall ha rätt att vid behov lägga ut kostnaderna för kommissionens ledamöter innan de tvistande parterna har ersatt dem enligt punkt 6 ovan.

8. Upplysningar som kommittén har mottagit och sammanställt skall tillhandahållas kommissionen, som får anmoda de berörda staterna att lämna ytterligare relevanta upplysningar.

Artikel 13

1. När kommissionen har färdigbehandlat ett ärende, skall den avge rapport till kommitténs ordförande om sin utredning av de faktiska förhållandena i tvisten och göra de rekommendationer den tror kan leda till en uppgörelse i godo.

2. Kommitténs ordförande skall delge de tvistande parterna kommissionens rapport. Dessa stater skall inom tre månader meddela kommitténs ordförande om de godtar rekommendationerna i rapporten.

3. När fristen i punkt 2 har utlöpt, skall kommitténs ordförande delge de övriga konventionsstaterna kommissionens rapport med de berörda konventionsstaternas förklaringar.

Artikel 14

1. En konventionsstat får när som helst förklara att den erkänner kommitténs behörighet att ta emot och pröva framställningar från enskilda personer eller grupper av personer inom sin jurisdiktion, som hävdar att de har blivit utsatta för kränkning från den statens sida av någon av de rättigheter som omfattas av konventionen. Kommittén skall avvisa framställningar som gäller en konventionsstat som inte har gjort en sådan förklaring.

2. En konventionsstat som gör en förklaring enligt punkt 1 får inrätta en ny myndighet eller ge en redan existerande myndighet inom sitt rättsväsende behörighet att ta emot och pröva framställningar från enskilda personer eller grupper av personer inom sin jurisdiktion som hävdar att de har blivit utsatta för kränkning av någon av de rättigheter

om omfattas av denna konvention och som har uttömt andra tillgängliga inhemska rättsmedel.

3. En konventionsstat skall deponera förklaringar enligt punkt 1 och namn på myndigheten enligt punkt 2 hos Förenta nationernas generalsekreterare, som skall meddela de övriga konventionsstaterna. En förklaring kan när som helst återkallas genom meddelande till generalsekreteraren. Återkallelsen skall dock inte ha någon verkan på framställningar som tidigare gjorts till kommittén.

4. Den myndighet som avses i punkt 2 skall föra ett register över mottagna framställningar och årligen på lämpligt sätt delge generalsekreteraren bestyrkta kopior av detta register, dock utan att innehållet offentliggörs.

5. Om klaganden inte får sitt fall tillfredsställande reglerat genom den myndighet som avses i punkt 2, får klaganden hänskjuta fallet till kommittén inom sex månader.

6. a) Kommittén skall konfidentiellt meddela den konventionsstat som påstås ha brutit mot konventionen om mottagna framställningar, men den skall inte avslöja vilken person eller vilken grupp av personer som har gjort framställningen utan personens eller gruppens uttryckliga medgivande. Kommittén skall avvisa anonyma framställningar.

b) Senast inom tre månader skall staten i fråga lämna kommittén en skriftlig förklaring eller ett uttalande med upplysningar i ärendet och meddela de åtgärder som den har vidtagit.

7. a) Kommittén skall pröva framställningarna med beaktande av alla upplysningar som meddelats av den berörda konventionsstaten och av klaganden. Kommittén får inte pröva en framställning från en klagande innan den har förvissat sig om att klaganden har uttömt alla tillämpliga rättsmedel i sitt lands lagstiftning. Detta skall dock inte gälla om rättsmedlens utnyttjande är oskäligt tidskrävande.

b) Kommittén skall meddela den berörda konventionsstaten och klaganden sina förslag och rekommendationer.

8. Kommittén skall i sin årsrapport ta med ett referat av mottagna framställningar och i förekommande fall av de berörda konventionsstaternas förklaringar och uttalanden samt av sina egna förslag och rekommendationer.

9. Kommittén är inte behörig att utföra de uppgifter som avses i denna artikel om inte minst tio konventionsstater är bundna av förklaringar enligt punkt 1 ovan.

Artikel 15

1. Innan de syften som avses i förklaringen om beviljande av självständighet åt koloniala länder och folk i generalförsamlingens resolution 1514 (XV) av den 14 december 1960 har uppfyllts, skall bestämmelserna i denna konvention på intet sätt begränsa den rätt att göra framställningar som tillerkänts dessa folk genom andra internationella instrument eller av Förenta nationerna och dess fackorgan.

2. a) Kommittén skall delges kopior av, och till vederbörande organ avge, yttranden och rekommendationer med anledning av framställningar från de FN-organ som behandlar frågor, som direkt berör denna konventions principer och ändamål, vid sina överväganden av framställningar som gjorts till den i frågor som omfattas av denna konvention från invånare i förvaltningsområden, icke-självstyrande områden och andra områden som avses i generalförsamlingens resolution 1514(XV).

b) Kommittén skall av de behöriga FN-organen delges kopior av rapporter om de lagstiftningsåtgärder, judiciella åtgärder, förvaltningsåtgärder och andra åtgärder som direkt hänger samman med principerna och syftena med denna konvention och som har vidtagits av de förvaltande staterna med avseende på de i a ovan nämnda områdena och skall avge yttranden och rekommendationer till dessa organ.

3. Kommittén skall i sin rapport till generalförsamlingen införa ett referat över framställningar och rapporter som den har mottagit från Förenta nationernas organ och över yttranden och rekommendationer som den har lämnat med avseende på framställningarna och rapporterna.

4. Kommittén skall av Förenta nationernas generalsekreterare begära alla uppgifter som är av betydelse för denna konventions syften som denne har tillgång till med avseende på de områden som nämns i punkt 2 a.

Artikel 16

Denna konventions bestämmelser om tvistlösning och klagomål skall tillämpas, dock utan att det skall inskränka tillämpningen av sådana andra förfaranden för tvistlösning och klagomål avseende diskriminering som ingår i Förenta nationernas eller dess fackorgans stadgar eller konventioner som antagits av Förenta nationerna eller dess fackorgan. Bestämmelserna i denna konvention skall inte heller hindra konventionsstaterna från att anlita andra förfaranden för tvistlösning i överensstämmelse med gällande allmänna eller särskilda internationella överenskommelser mellan dem.

Del III

Artikel 17

1. Denna konvention skall stå öppen för undertecknande av stater som är medlemmar av Förenta nationerna eller något av dess fackorgan, stater som är anslutna till Internationella domstolens stadga samt alla stater som av Förenta nationernas generalförsamling har inbjudits att ansluta sig till konventionen.

2. Denna konvention skall ratificeras. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 18

1. Denna konvention skall stå öppen för anslutning av de stater som avses i artikel 17.1.

2. Anslutning görs genom deponering av anslutningsinstrument hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 19

1. Denna konvention träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då det tjugosjunde ratifikations- eller anslutningsinstrumentet deponerades hos Förenta nationernas generalsekreterare.

2. För en stat som ratificerar eller ansluter sig till denna konvention sedan det tjugosjunde ratifikations- eller anslutningsinstrumentet deponerats, träder konventionen i kraft den trettionde dagen efter det att dess eget ratifikations- eller anslutningsinstrument deponerades.

Artikel 20

1. Förenta nationernas generalsekreterare skall tillställas reservationer som staterna gör i samband med sin ratifikation eller anslutning och delge alla stater som är eller kan bli parter i konventionen. En stat som reser invändningar mot en reservation skall inom 90 dagar efter mottagandet av meddelandet underrätta generalsekreteraren att den inte godtar reservationen.

2. Reservationer som är oförenliga med konventionens ändamål och syften skall inte tillåtas, inte heller reservationer som kan hindra något av de organ att verka som har upprättats genom denna konvention. En reservation skall anses vara oförenlig eller hindrande om minst två tredjedelar av konventionsstaterna riktar invändningar mot den.

3. En reservation får när som helst återtas genom ett meddelande till generalsekreteraren. Ett sådant meddelande träder i kraft den dag det tas emot.

Artikel 21

En konventionsstat får frånträda denna konvention genom ett skriftligt meddelande till Förenta nationernas generalsekreterare. Frånträdet träder då i kraft ett år efter den dag då meddelandet mottogs av generalsekreteraren.

Artikel 22

Tvister mellan två eller flera konventionsstater om konventionens tolkning eller tillämpning, som inte kan lösas genom förhandlingar eller genom de förfaranden som uttryckligen stadgas i konventionen, skall på begäran av någon av de tvistande hänskjutas till Internationella domstolen för avgörande, såvida de inte kan enas om ett annat sätt för tvistens lösning.

Artikel 23

1. En konventionsstat får när som helst begära ändring i denna konvention genom en skriftlig framställning till Förenta nationernas generalsekreterare.

2. Förenta nationernas generalförsamling skall besluta om de eventuella åtgärder som en sådan framställning skall föranleda.

Artikel 24

Förenta nationernas generalsekreterare skall underrätta alla de stater som avses i artikel 17.1 om följande:

- a) undertecknande, ratifikation och anslutning enligt artiklarna 17 och 18,
- b) dag för konventionens ikraftträdande enligt artikel 19,
- c) meddelanden och förklaringar enligt artiklarna 14, 20 och 23, samt
- d) frånträde enligt artikel 21.

Artikel 25

1. Denna konvention, vars engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter är lika giltiga, skall deponeras i Förenta nationernas arkiv.

2. Bestyrkta avskrifter av konventionen skall av Förenta nationernas generalsekreterare delges alla stater som ingår i någon av de kategorier som avses i artikel 17.1.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade av sina regeringar, undertecknat denna konvention, som framlades för undertecknande i New York den 7 mars 1966.